

EZGİ GİZEM ÜLKÜ

TEZATLIKLARIN KARASINDA KORLAR

Sokaklarında kan aranan şehrin,
Sözlerinden bal akıyordu,
Ve kadavra soğuğu ve kokusunda kalpler,
Dışarıyı nevrüz misali yakıyordu.

Şansı için at nalı takanlar kapılarına,
Katlarca at gözlüğü takmıştı,
Ve yelkovanın yanında akrep gibi kalanlar,
Zamanın zalimliğinde yalpalanmıştı.

Çiçeği burnunda yaşamları,
Kezzap döküp soldurmuşlar,
Ve tecrit edilmiş aydınlıkları,
Karartmakta katrandan duvarlar.

Kafa kağıdımız demin alınmış,
Ama kafalarımız çoktan bataklıklarda.
Ve kitap, defter, test derken
Biz tezatlıkların karasında kor olmuş,
Yüreğinden soru/n akan yüreksizleriz...